

A

z év elején egy új fiú érkezett az osztályba. Nehezen ment neki, a tanárok segítése ellenére sem sikerült beilleszkednie az osztályba.

Az egyik szünetben lökdödni kezdett. Nagyon bosszantott és többször is rászóltam, hogy fejezze be, de nem hallgatott rám.

Kinyújtottam a kezem, hogy távol tartsam magamtól és közben akaratlanul pofon vágtam. Ő persze azonnal visszaadta, mire lerepült a szemüvegem és a földre esett!

Valaki más a helyemben, talán azonnal belevetette volna magát egy jó kis bokszmeccsbe, de én próbáltam megőrizni a nyugalmaomat.

Miközben az osztály elcsendesedett és minket figyelt, csak szavakkal válaszoltam az új fiú provokációira

Hamarosan megérkezett a tanár és magyarázatot kért.

GYŐZ

A MEGBOCSÁTÁS

Azt mondta: „**Feljelentheted őt az igazgatónál és kérheted, hogy térítse meg a károdát!**”. Papírt és tollat adott, majd hozzáfűzte: „**Gondold meg, mit teszel.**” **Igaza van – gondoltam – itt állok a katedránál és lehetőségem van, hogy elérjem, hogy ezt a fiút megbüntessék.** Néztam az osztályra, mindenki nézett, de nem úgy, mintha én is hibás lennék, pedig tudtam, hogy én is az vagyok!

Megértettem, hogy bármilyen döntést is hozok majd, az osztály mellém fog állni.

Ekkor az Élet igéjére gondoltam, amit más fiúkkal együtt próbálunk élni és döntöttem: szeretném, ha ez a fiú szeretve érezné magát.

Megköszöntem a tanárnak és üresen visszaadtam a papírt.

Leültem a helyemre és elkezdtem tisztogatni és rendbe hozni a szemüvegemet.

Sikerült. Micsoda megnyugvás!A szünetben mindenki odajött hozzám, hogy megkérdezze, hogy vagyok, de belül éreztem, hogy nekem is kell tennem egy lépést. Odamentem az új fiúhoz és azt mondtam: „**Bocsánatot kérek!**”. Azt vártam a szemembe nevet majd, de csak azt válaszolta:

„Hagyd csak, előfordul az ilyesmi”.

Oké, megtettem, amit kellett, most már mehetek vissza a barátaimhoz, hogy megegyem a szendvicsemet! Boldog voltam. Aztán hallottam, hogy valaki szólít.

Megfordultam, ő volt az, és a legnagyobb meglepetésemre azt mondta:

„Te is bocsáss meg nekem!”

G. - Olaszország

>> Újra és újra megbocsátok!

AZ ÉLET IGÉJE

8

Sir 28,2

„BOCSÁSS MEG A MÁSIK EMBERNEK, HA VÉTETT, IMÁDKOZZ, S NEKED IS MEGBOCSÁTJÁK VÉTKED.”

ISTEN, MIVEL APA ÉS ANYA, NEM ELÉGSIK MEG AZZAL, HOGY SZERETI GYERMEKEIT ÉS MEGBOCSÁT NEKIK. AZ A VÁGYA, HOGY ŐK IS TESTVÉRKÉNT TEKINTSENEK EGYMÁSRA, EGYETÉRTSENEK, SZERESSÉK EGYMÁST. AZ EGYETEMES TESTVÉRISÉG TEHÁT ISTENNEK AZ EMBERISÉGRŐL ALKOTOTT NAGY TERVE.

ISTEN OLYAN MÉRTÉKBEN HALLGAT MEG ÉS BOCSÁJT MEG NEKÜNK, AHOGY EZT MI IS TESSZÜK MÁSOKKAL.

MINDENKINEK

MEGBOCSÁTANI

NAGYON

BÁTOR

TETT

ISTEN, MINT MINDEN APA ÉS ANYA, MIVEL SZERETI GYERMEKEIT, MEGBOCSÁT NEKIK, MEGAJÁNDÉKOZZA ŐKET BIZALMÁVAL, ELREJTI HIBÁIKAT, ÉS FÁRADHATATLANUL BÁTORIZTJA ŐKET.

A MEGBOCSÁTÁS IGEN NAGY BÁTORSÁG MEGNYILVÁNULÁSA, IGAZI SZERETET, A LEHÍTELESEBB SZERETET, MERT ÉRDEK NÉLKÜLI.

TEKINTSÜNK MINDEN REGGEL ÚJ SZEMMEL ARRA, AKIVEL TALÁLKOZUNK A CSALÁDBAN, AZ ISKOLÁBAN, A MUNKAHELYÜNKÖN, AZ ÜZLETBEN! LEGYÜNK KÉSZEN ARRA, HOGY NE AZT NÉZZÜK, AMI NEM TETSZIK A VISELKEDÉSÜKBEN, HOGY NE ÍTÉLKEZZÜNK...